

Въ петъкъ на і: недѣла.

Отъ Лѣка зачало 95.

Pече Господъ таа притча. Нѣкой си чловѣкъ благороденъ отиде въ далечна страна, да пріеме за сеѧси царство, и да сѧ вѣрне. И по-вѣка десатъ отъ слѹгы-ты си, и оно-гова, който има десатъ-тѣ мнасы. (И рѣкоха мѣ: Госпо-ди, [той] има десатъ мнасы). За-що-то ви казвамъ, че сѣкомъ, кой-то има ще да мѣ сѧ даде; а отъ оно-гова, който нѣма, и щото има, даде имъ десатъ мнасы*), и рече имъ: Търгвайте додѣ додѣ. И граждани-ти мѣ го ненавижаха, и пратиха посланици слѣдъ него да кажутъ: нацемъ тогова да цар-ство-то, и сѧ вѣрна, рече да мѣ повыкатъ онъя слѹги, на които вѣше даљ срѣбр-то, да размѣе, кой какво е придобилъ. И додѣ първый, и рече: Господи, твоа-та мнаса придоби десатъ мнасы. И рече мѣ: добрѣ, рабе добрый; по-неже въ наѣ малко-то сѧ показа вѣренъ, имай властъ надъ десатъ града. И додѣ вторый, и рече: Господи, твоа-та мнаса придоби петъ мнасы. Рече и немѣ: Бѫди и ты (владѣтель) надъ петъ гра-да. Додѣ и дрѹгъ и рече: Госпо-ди, ето твоа-та мнаса, којто имахъ скрыта въ кѣрпа. Защото сѧ болѣхъ отъ тебѣ; понеже си строгъ чловѣкъ; земашъ којто не си тѣ-рилъ; и жжешъ, којто не си сѣ-алъ. И рече мѣ: отъ вѣста-ти ти ще та сѫдї, лѣкавый рабе; зна-лъ си че сѣмъ чловѣкъ строгъ, и земамъ каквото не сѣмъ положилъ, и жжихъ какво-то не сѣмъ сѣалъ: И защо не даде срѣбр-то ми на лихвара, така що азъ като си до-

дахъ, щѣхъ да го зема съ лих-ва-та? И рече на прѣстоащи-ты: Земете отъ него мнаса-та и дайте ї на оногова, който има десатъ-тѣ мнасы. (И рѣкоха мѣ: Госпо-ди, [той] има десатъ мнасы). За-що-то ви казвамъ, че сѣкомъ, кой-то има ще да мѣ сѧ даде; а отъ оно-гова, който нѣма, и щото има, даде имъ десатъ мнасы*), и рече имъ: Търгвайте додѣ додѣ. И мон, онези които ма нацаха да царвамъ надъ тѣхъ, доведете [ги] тѣка, и посечете [ги] прѣдъ мене. И като изрече това [Иисусъ], оти-ваше напрѣдъ и възлѣзваше въ Іерусалимъ.

Въ сѫбвота на і: недѣла. Отъ Лѣка зач. 51.

Pече Господъ на ученици-ты си. Это, ви давамъ властъ да настѫпвате на зміи и на скорпіи, и надъ сѣка сила вражіа; и нищо нѣма да ви поврѣди. Но на това недѣл-те сѧ радва, че сѧ покораватъ вами дѣхове-ти; а радвайте сѧ повече, защото имена-та ваши сѫ написаны на небеса. Въ този часъ възрадвва сѧ дѣхомъ Иисусъ, и рече: благодаржъ ти, Отче, Господи на небе-то и на земля-та, че си оутаилъ това отъ мѫдры и ра-зумни и открылъ си го на мла-денци; Си, Отче! защото твой бы-де угодно прѣдъ тебѣ.

*) 10-та мнаси 13 хіллди гроша.